

DUSIDŁO (1) *sb n*

L sg dusidle.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (ten sam przykład) – XVII w.

Narzędzie do duszenia; tu o szubienicy (prawdopodobnie neologizm Klonowica): Zátym go [złodzieja] vvikłáwfy w sídle Zepchnie/ y odbieży go ná onym duśidle. Szubienicą to zową. KlonWor 40.

Synonim: szubienica.

Cf DUSIENICA

SB